

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/276/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612209379
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7612209379.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a sudcov JUDr. Ladislava Čakociho a JUDr. Slávky Zborovjanovej v právnej veci žalobkyne: Kooperatívy poisťovne, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova č. 4, proti žalovanému X. X., bytom v A. Č.. XXX, zastúpenému Mgr. Jurajom Berčom, advokátom, so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Zimná č. 59, o zaplatenie 32.710,01 eura s prisl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 19.02.2014 č.k. 11C/107/2012-154 takto

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok vo výroku o príslušenstve pohľadávky a vo výroku o povolení splátok.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 16.639,01 eura s 9,5 %-tným úrokom z omeškania od 28.10.2011 do zaplatenia v 100,- eurových mesačných splátkach počnúc od právoplatnosti rozsudku do 30.09.2014 a následne v 300,- eurových mesačných splátkach počnúc od 01.10.2014 do zaplatenia pod následkom straty výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej z nich, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Zároveň uložil obom účastníkom zaplatiť štátu trovy konania po 118,88 eura do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Týmto rozsudkom rozhodol súd prvého stupňa o peňažnom nároku žalobkyne titulom náhrady škody.

Rozhodnutie odôvodnil súd prvého stupňa tým, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že dňa 09.12.2012 došlo v meste Banská Bystrica k udalosti v cestnej premávke, pri ktorej motorové vozidlo s návesom, prepravujúce stavebný stroj, riadené žalovaným narazilo do mostnej konštrukcie, čím došlo k poškodeniu prepravovaného stavebného stroja. Žalobkyňa v zmysle uzavretej poisťovnej zmluvy plnila poškodenému škodu v celkovej výške 32.710,01 eura. Znalec v odbore cestná doprava v znaleckom posudku č. 35/2013 zistil, že skutočná výška škody na vozidle predstavuje bez DPH sumu 18.084,- eur. Žalovaný uznal škodu čo do výšky 16.639,01 eura. Žalobkyňa výpočet výšky skutočnej škody v rozsahu 16.639,01 eura akceptovala, takže po vykonanom dokazovaní nebola sporná ani výška skutočnej škody, ktorú uznali obaja účastníci konania. Vzhľadom na to, že žalovaný bol v omeškani s plnením peňažného dlhu, priznal súd žalobkyni aj zákonný úrok z omeškania z priznanej istiny. Tieto priznal žalobcovi po márnom uplynutí 15 dňovej lehoty na plnenie plynúcej odo dňa doručenia, t.j. od 12.10.2011 určenej žalovanému v urgencii na zaplatenie regresného nároku, teda od 28.10.2011 do zaplatenia vo výške

9,5 % ročne. Pri rozhodovaní o povolení splátok vychádzal súd prvého stupňa z ust. § 160 ods. 1 O.s.p. a zohľadnil žalovaného momentálnu kritickú finančnú situáciu a preto mu povolil dlh splácať v splátkach.

Výrok o trovách konania odôvodnil s poukazom na ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a účastníkom náhradu trov konania nepriznal, pretože každý z nich mal úspech približne v jednej polovici. O trovách štátu rozhodol súd prvého stupňa podľa § 148 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku vo výroku o príslušenstve pohľadávky a o povolení splátok podal včas odvolanie žalovaný. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a zaviazal ho zaplatiť žalobcovi istinu s 5,25 % úrokom z omeškania od 26.03.2014 do zaplatenia a to všetko v 100,- eurových mesačných splátkach počnúc od právoplatnosti rozsudku až do úplného splatenia dlžnej sumy pod následkom straty výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej z nich. V odvolaní uviedol, že nárok žalobcu nebol dôvodný v rozsahu, v akom ho pôvodne uplatnil. Nemal možnosť ani dôvod hradiť takto uplatnený nárok, a to ani čiastočne, keďže nemal žiadnu možnosť sám, prípadne v spolupráci so žalobkyňou stanoviť rozsah výšky škody. Samotné tvrdenie, že úrok z omeškania bol priznaný zo sumy, ktorá bola neskôr preukázaná v konaní ako výška škody, nemôže byť dostatočným dôvodom pre jeho zaviazanie hradiť úroky z omeškania. Žiadal preto zmeniť napadnutý rozsudok v časti úroku z omeškania s tým, že úroky z omeškania bude povinný platiť až odo dňa právoplatnosti výroku o povinnosti úhrady dlžnej istiny, keďže až to je deň, kedy sa mohol dozvedieť skutočnú škodu, ktorú spôsobil. Vzhľadom na to aj sadzba úroku z omeškania nie je vo výške 9,5 % ročne, ale vo výške 5,25 % ročne. Vo vzťahu k mesačným splátkam po 300,- eur poukázal na svoju zlú finančnú situáciu s tým, že nárok žalobkyne vznikol z jeho neúmyselného konania. Žalobkyňa je finančná inštitúcia, ktorej predmetom podnikania je poistenie rôznych rizík. Je živiteľom rodiny, pričom je ochotný svoj záväzok splatiť, avšak v rámci možností, ktoré mu jeho zárobkové pomery umožňujú. Pri úrovni zárobkových pomerov a jeho úverovej zadlženosti nie je reálne, aby dokázal splácať mesačne splátku vo výške 300,- eur, aby mu ešte ostalo na úhradu svojich potrieb tak, aby mohol dôstojne žiť. Žiadal, aby bol zaviazaný splácať dlžnú sumu v splátkach po 100,- eur mesačne až do úplného splatenia.

Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal rozsudok v napadnutých výrokoch a konanie mu predchádzajúce podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania, postupom podľa § 156 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci ak dospel k záveru, že žalovaný je v omeškaní s plnením peňažného dlhu od 28.10.2011, ktorý následne aj správne právne posúdil ak uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi 9,5 % úrok z omeškania od 28.10.2007 do zaplatenia v príslušných mesačných splátkach po 100,- eur a 300,- eur mesačne. Ani v priebehu odvolacieho konania nedošlo k zmene skutkového ani právneho stavu, preto odvolací súd na skutkové zistenia a na právne normy, ktoré použil súd prvého stupňa poukazuje a v celom rozsahu sa s nimi stotožňuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

K odvolaniu žalovaného je potrebné uviesť, že toto nemožno považovať za dôvodné ak vychádza z názoru, že preukázaná výška škody v konaní nemôže byť dostatočným dôvodom na uloženie mu povinností hradiť úroky z omeškania.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určeným rozhodnutím, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa potom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Vo všeobecnosti platí, že splatnosť dlhu nadväzuje na veriteľovo požiadanie, aby dlžník plnil. Iná splatnosť dlhu musí byť medzi účastníkmi dohodnutá, stanovená predpisom alebo súdnym rozhodnutím. Citované ustanovenie § 563 ukladá dlžníkovi povinnosť plniť deň nasledujúci potom, ak ho o plnenie veriteľ požiadal. Ak veriteľ vo výzve určí čas plnenia, pohľadávka sa stane splatnou uplynutím tejto lehoty. Ak dlžník nesplní svoj dlh ihneď nasledujúci deň po dni, kedy bol na plnenie vyzvaný, bude v omeškaním s plnením. Keďže v Občianskom zákonníku pri nároku na náhradu škody nie je ustanovený čas splnenia, treba podľa ust. § 563 vychádzať z toho, že škodca je povinný nahradiť škodu prvý deň potom, čo ho veriteľ požiadal o splnenie.

V prejednávanej veci ako vyplýva z obsahu spisu žalobkyňa požiadala žalovaného o plnenie písomne listom, ktorý mu bol doručený 12.10.2011 a vo výzve určila čas plnenia do 15 dní odo dňa doručenia výzvy, teda do 27.10.2011. Žalovaný na výzvu nereagoval a preto počnúc od 28.10.2011 sa pohľadávka stala splatnou uplynutím lehoty 15 dní. Správne preto postupoval súd prvého stupňa ak zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania od 28.10.2011 do zaplattenia zo sumy, ktorá bola preukázaná v konaní ako výška škody. Je tomu tak preto, že pre podanie žaloby o náhradu škody postačuje čo i len orientačná (približná) znalosť rozsahu (výšky) škody, čo vyplýva i z toho, že sa výška škody zisťuje v súdnom konaní a definitívne záväzný záver o nej je obsiahnutý v právoplatnom rozsudku.

Za správny nemožno považovať ani názor žalovaného v tom, že úroky z omeškania má povinnosť platiť aj odo dňa právoplatnosti výroku o povinnosti uhradiť dlžnú istinu. Úroky z omeškania má povinnosť dlžník platiť od času, kedy sa dostal do omeškania a nie od právoplatnosti rozhodnutia o výške škody. Za nedôvodné treba považovať aj odvolanie žalovaného proti výroku o povinnosti splátok. Súd prvého stupňa náležite zhodnotil majetkové pomery žalovaného a preto aj správne rozhodol ak umožnil žalovanému splácať dlh v splátkach vo výške 100,- eur do 30.09.2014 a následne 300,- eur od 01.10.2014 do zaplattenia. Umožnenie žalovanému splácať celý dlh vo výške 16.639,07 eura v mesačných splátkach po 100 eur by neprimerane zaťažilo žalobkyňu, lebo dlh by bol splácaný 13 rokov.

Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že nie sú dané žalovaným uvádzané odvolacie dôvody, preto odvolací súd rozsudok v napadnutej časti podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Výrok o trovách odvolacieho konania vyplýva z ust. § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., podľa ktorých právo na náhradu trov odvolacieho konania má úspešná žalobkyňa, ktorej však v súvislosti s odvolacím konaním trovy nevznikli a žalovaný v odvolacom konaní úspech nemal, preto súd náhradu trov odvolacieho konania účastníkov nepriznal.

Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.